

**REPUBLIKA E KOSOVËS – PRESIDENTI
REPUBLIC OF KOSOVO – THE PRESIDENT
REPUBLIKA KOSOVA – PREDSEDNIK**

**DEKRET O RATIFIKACIJI MEĐUNARODNOG
SPORAZUMA**

Na osnovu člana 18, tačka 2 Ustava Republike Kosova i člana 10 paragraf 4 Zakona Br. 04/L-052 o Međunarodnim sporazumima i člana 4, tačka 3 Zakona Br.03/L-004 o Ministarstvu Inostranih Poslova i Diplomatskoj Službi:

D e k r e t i r a m

Ratifikaciju Sporazuma o Ektradiciji, između Vlade Republike Kosova i Vlade Republike Italije, potписанog u Prištini 19 juna 2013 godine, i dostavljenog Uredu Predsednice Republike Kosova 12. novembra 2013 godine.

Ratificirani Sporazum se dostavlja Skupštini Republike Kosova za informiranje, u skladu sa članom 18, tačka 3 Ustava Republike Kosova.

Ratificirani Sporazum stupa na snagu na dan objavljivanja u Službene Novine.

Br. Dekreta: DMN-021-2013

Priština, 15. novembar 2013 godine

Atifete Jahjaga
Predsednica Republike Kosova

SPORAZUM O IZRUČENJU
IZMEDU
VLADE REPUBLIKE KOSOVO I
VLADE REPUBLIKE ITALIJE

Vlada Republike Kosovo i Vlada Republike Italije, koje se u daljem tekstu pominju kao „države ugovornice”,

u želji da unaprede efikasnu saradnju u oblasti pravosuda između svojih zemalja u cilju spriječavanja kriminala na osnovama uzajamnog poštovanja suvereniteta, ravnopravnosti i obostrane koristi,

verujući da se taj cilj može postići zaključenjem bilateralnog sporazuma kojim se ustanovljava zajednička akcija vezano za pitanja izručenja,

sporazumele su se o sledećem:

ČLAN 1
Obaveza izručenja

Svaka Država ugovornica, u skladu sa odredbama ovog sporazuma i na zamolnicu države molilje, obavezuje se da izruči drugoj državi ugovornici svako lice koje se nalazi na njenoj teritoriji i kojeg traži država molilja radi sprovodenja krivičnog postupka ili izvršenja pravosnažne presude na kaznu zatvora ili bilo koje druge mere koja predstavlja ograničenje lične slobodne izrečenu protiv tog lica.

ČLAN 2
Krivična dela koja podležu izručenju

1. Za potrebe ovog sporazuma, izručenje se može odobriti pod sledećim uslovima:

- zamolnica za izručenje podneta je radi sprovodenja krivičnog postupka a za dato krivično delo, u skladu sa zakonima obe države, zaprečena je kazna zatvora od najmanje godinu dana;
- zamolnica za izručenje podneta je u cilju izvršenja pravosnažne presude na kaznu zatvora ili bilo koje druge mere ograničenja lične slobode za krivično delo za koje je zaprečena kazna zatvora shodno zakonima obe

države, a u vreme podnošenja zamolnice preostalo je još najmanje šest meseci odsluženja kazne zatvora ili ograničenja slobode.

2. Prilikom odlučivanja da li shodno odredbama iz stava 1 ovog člana neko delo predstavlja krivično delo prema zakonima obe države, nije od značaja da li zakoni obe države svrstavaju to delo u istu kategoriju krivičnih dela ili ga opisuju koristeći istu terminologiju.
3. U pogledu krivičnih dela koja se odnose na poreze, dažbine, carine i deviznu razmenu, izručenje se neće odbiti samo zbog toga što zakoni zamoljene države ne nameću istu vrstu poreza i dažbina ili zato što ne sadrže istu vrstu odredbi u vezi sa porezima, dažbinama, carinama i deviznom razmenom kao zakoni države molilje.
4. Izručenje se može odobriti ako je krivično delo za koji je zamolnica upućena izvršeno van teritorije države molilje, pod uslovom da zakoni zamoljene države dozvoljavaju krivično gonjenje za krivično delo iste prirode izvršeno van njene teritorije.
5. Ako se zamolnica za izručenje odnosi na dva ili više krivična dela od kojih svako zasebno predstavlja krivično delo shodno zakonima obe država, i pod uslovom da jedno od njih ispunjava uslove iz stavova 1 i 2 ovog člana, zamoljena država može odobriti izručenje za sva ta krivična dela.

ČLAN 3

Osnove za obavezno odbijanje izručenja

Izručenje se neće odobriti u sledećim slučajevima:

- a) krivično delo zbog kojeg se izručenje traži zamoljena država smatra krivičnim delom političke prirode ili krivičnim delom povezanim sa tom kategorijom krivičnih dela. U tom smislu, sledeća krivičnih dela neće se smatrati krivičnim delima političke prirode:
 - 1) ubistvo ili bilo koje drugo krivično delo protiv života, telesnog integriteta ili slobode šefa države ili vlade ili bilo kog člana njegove porodice;
 - 2) teroristička krivična dela, kao ni bilo koje drugo krivično delo koje se ne smatra političkim krivičnim delom prema bilo kojem međunarodnom sporazumu, konvenciji ili ugovoru čije su potpisnice obe države ugovornice;
- b) zamoljena država ima dovoljno osnova da veruje da je zamolnica za izručenje podneta u cilju krivičnog gonjenja ili kažnjavanja traženog lica zbog njegove

rase, pola, vere, socijalnog položaja, nacionalnosti ili političkog stava, ili da dato lice neće imati nepristrasno suđenje zbog bilo kojeg od navedenih razloga;

- c) za krivično delo za koje je država molilja tražila izručenje može da bude izrečena kazna koja je zabranjena zakonima zamoljene države;
- d) zamoljena država ima dovoljno razloga da veruje da je lice čije se izručenje traži u državi molilji bilo ili će biti izloženo, zbog krivičnog dela za koje se traži izručenje, postupku koji ne obezbeđuju poštovanje osnovnih prava na odbranu, ili okrutnom, nehumanom i ponižavajućem tretmanu ili bilo kom drugom postupanju ili nepostupanju kojim se krše njegova osnovna prava. U slučaju da je postupak održan u odsustvu optuženog, sama ta činjenica ne predstavlja razlog za odbijanje izručenja, kad lice čije se izručenje traži prema zakonima države molilje ima pravo na ponovljeno suđenje na svoj zamolnicu;
- e) lice čije se izručenje traži je već bilo osudeno pravosnažnom presudom nadležnog organa zamoljene države za krivično delo za koje je traženo izručenje;
- f) ako je za krivično delo za koje se traži izručenje zamoljena država već dala amnestiju, opšte pomilovanje ili donela akt o pojedinačnom pomilovanju, ili ako je delo zastarelo ili postoji bilo koji drugi razlog za ukidanje krivičnog dela ili izrečene kazne;
- g) krivično delo za koje se traži izručenje je samo vojno krivično delo prema zakonima zamoljene države;
- h) zamoljena država je dala politički azil licu čije se izručenje traži;
- i) zamoljena država smatra da bi odobrenje izručenja moglo da ugrozi njen suverenitet, bezbednost, javni poredak ili druge bitne interese države ili da proizvede posledice koje su u suprotnosti sa osnovnim načelima njenih zakona.

ČLAN 4 **Osnove za fakultativno odbijanje izručenja**

Izručenje se može odbiti u bilo kojoj od sledećih okolnosti:

- a) krivično delo za koje se traži izručenje podleže jurisdikciji zamoljene države u skladu sa njenim domaćim pravom, a protiv traženog lica nadležni organi te države već su pokrenuli ili će da pokrenu krivični postupak zbog istog onog krivičnog dela zbog kojeg je bilo zatraženo njegovo izručenje;
- b) zamoljena država, imajući u vidu i ceneći težinu krivičnog dela i interes države molilje, smatra da izručenje ne bi bilo u skladu sa humanitarnim razlozima sa

stanovišta godina života, zdravstvenog stanja ili bilo koje druge vrste ličnih okolnosti pod kojima se nalazi traženo lice.

ČLAN 5

Izručenje svojih državljana

1. Svaka država ima pravo da odbije izručenje svojih državljana.
2. U slučaju odbijanja izručenja i na zamolnica države molilje, zamoljena država dostavlja predmet svojim nadležnim organima radi pokretanja krivičnog postupka protiv lica čije se izručenje traži u skladu sa svojim domaćim zakonima. U tu svrhu, država molilja preko centralnog organa iz člana 6. dostaviće bez naplate taksi zamoljenoj državi dokaze, dokumenta i sav drugi koristan materijal koji poseduje.
3. Zamoljena država obavestiće bez odlaganja državu molilju o merama koje je preduzela povodom tog zahteva i o ishodu postupka.

ČLAN 6

Podnošenje zamolnice za izručenje i centralni organi

1. Za potrebe ovog sporazuma, centralni organi koje za ovaj zadatak odrede Državé ugovornice dostavljaju zamolnice za izručenje i vrše neposrednu komunikaciju međusobno.
2. Centralni organi su Ministarstvo pravde [Ministero della Giustizia] Republike Italije i Ministarstvo pravde [Ministria e Drejtësisë] Republike Kosovo.
3. Svaka država ugovornica obavetiće drugu državu ugovornicu preko diplomatskih kanala o svakoj promeni svog centralnog organa.

ČLAN 7

Zamolnica za izručenje i potrebna dokumenta

1. Zamolnica za izručenje sačinjava se u pisanoj formi i sadrži, u meri u kojoj je to moguće, u tekstu zamolnice ili u priloženim dokumentima, sledeće podatke:
 - a) naziv organa koji šalje zamolnicu za izručenje;
 - b) ime, datum rođenja, pol, nacionalnost, zanimanje, mesto prebivališta ili boravka traženog lica, podatke iz njegove ili njene lične isprave i sve druge informacije

koje mogu pomoći da se utvrdi identitet tog lica ili da se otkrije gde se nalazi, zatim policijske identifikacione podatke, fotografije ili otiske prstiju;

- c) izjavu o činjenicama koje čine krivično delo za koje je zatraženo izručenje, sa datumom i mestom izvršenja tog krivičnog dela i njegovu pravnu kvalifikaciju;
 - d) tekst relevantnih odredbi važećih zakona, uključujući odredbe o uslovima za vodenje krivičnog postupka, o rokovima zastarevanja i zaprećenim kaznama.
 - e) tekst relevantnih zakonskih odredbi kojima se prenosi jurisdikcija na državu molilju, ako je krivično delo za koje se traži izručenje izvršeno van teritorije te države.
2. Pored odredbi iz stava 1 ovog člana, uz zamolnicu za izručenje treba priložiti:
- a) original ili propisno overeni prepis naloge za hapšenje koji je izdao nadležni organ države molilje kada zamolnica ima za cilj sprovođenje krivičnog postupka;
 - b) original ili propisno overen prepis izvršne presude i podatke o već odsluženoj kazni kada zamolnica ima za cilj izvršenje presude protiv lica koje se traži.
3. Uz zamolnicu za izručenje koju je zvanično potpisao nadležni organ i relevantna prateća dokumenta mora da se priloži njihov prevod na jezik zamoljene države, to jest, na albanski ili srpski jezik za Republiku Kosovo i na italijanski jezik za Republiku Italiju.

ČLAN 8 **Dodatne informacije**

1. Ukoliko informacije koje država molilja dostavi u priloge zamolnice za izručenje nisu dovoljne da zamoljena država donese odluku na osnovu ovog sporazuma, zamoljena država može da zatraži da joj država molilja dostavi dodatne informacije u roku od četrdeset dana.
2. Propuštanje da se dostave dodatne informacije u roku iz stava 1 ovog člana smatraće se odustajanjem od zamolnice za izručenje. Međutim, to ne sprečava državu molilju da podnese novu zamolnicu za izručenje istog lica i za isto krivično delo.

ČLAN 9 **Odluka**

1. Zamoljena država donosi odluku povodom zamolnice za izručenje u skladu sa postupkom koji propisuje domaći zakon i o donetoj odluci odmah obaveštava državu molilju.

- Ukoliko zamoljena država odbije zamolnici za izručenje delimično ili u celini, obavestite državu molilju o razlozima za odbijanje.

ČLAN 10 **Načelo specijaliteta**

- Lice koje bude izručeno u skladu sa ovim Ugovorom ne može da bude krivično gonjeno, osudeno ili lišeno slobode radi izvršenja krivične sankeije u državi molilji, niti podvrgnuto bilo kojoj drugoj meri ograničenja lične slobode zbog bilo kog drugog krivičnog dela koje je izvršilo pre predaje osim za krivično delo zbog čijeg je izvršenja odobreno, osim:
 - ako se izručeno lice, nakon što je bilo napustilo teritoriju države molilje, dobrovoljno vratí;
 - ako izručeno lice ne napusti teritoriju države molilje u roku od četrdeset dana mada je imalo priliku da to učini. Međutim, taj rok ne pokriva ono vreme u toku kojeg rečeno lice nije napustilo teritoriju države molilje iz razloga koji su bili izvan njegove ili njene kontrole;
 - ako zamoljena država pristane na to. U tom slučaju, zamoljena država na izričit zahtev države molilje može da pristane da vodi krivični postupak protiv izručenog lica ili da izvrši kaznu protiv tog lica zbog nekog drugog krivična dela a ne onog zbog čijeg izvršenja je podneta zamolnica za izručenje, u skladu sa uslovima i ograničenjima predviđenim ovim sporazumom. U tom pogledu:
 - zamoljena država može da traži od države molilje da joj pošalje sva dokumenta i informacije navedene u članu 7;
 - u isčekivanju odluke o podnetoj zamolnici, država molilja može da drži u pritvoru izručeno lice najduže četrdeset dana od prijema zamolnice države molilje, pod uslovom da zamoljena država to odobri.
- Osim kada je to propisano kao pod tačkom c) prethodnog stava, država molilja može da preduzme svaku potrebnu meru u skladu sa svojim zakonima da prekine rok zastarevanja.
 - Kad u toku postupka bude izmenjena pravna definicija dela zbog kojeg je podignuta optužba, izručeno lice može da se krivično goni i sudi za drugačije definisano krivično delo, pod uslovom da je izručenje dozvoljeno ovim sporazumom i za ovo novo krivično delo.

ČLAN 11 **Naknadno izručenje trećoj državi**

Osim u slučajevima predviđenim u članu 10, stav 1, tačkama a) i b), država molilja ne može da bez saglasnosti zamoljene države predala trećoj državi lice koje je bilo predato njoj a koje je

treća država tražila zbog krivičnog dela izvršenog pre konkretnе predaje. Zamoljena država može tražiti dostavljanje dokumenata i informacija navedenih u članu 7.

ČLAN 12 **Privremeno hapšenje**

1. U slučaju hitnosti, država molilja može zatražiti privremeno hapšenje traženog lica u namjeri da podnese zamolnicu za izručenje. Zahtev za privremeno hapšenje se podnosi u pisanoj formi centralnim organima određenim u članu 6. ovog sporazuma neposredno, ili preko Međunarodne kriminalističke policijske organizacije (INTERPOL) ili preko drugih kanala o kojima se dogovore obe države.
2. Zahtev za privremeno hapšenje treba da sadrži informacije iz člana 7, stav 1, ovog sporazuma i izjavu o postojanju namere da se podnese formalna zamolnica za izručenje. Zamoljena država može da traži dodatne informacije u skladu sa članom 8.
3. Po dobijanju zahteva za privremeno hapšenje, zamoljena država preduzima mере koje su neophodne da obezbedi pritvor traženog lica i bez odlaganja obaveštava državu molilju o ishodu njenog zahteva.
4. Privremeno hapšenje i sve mере prinude koje su mogle da budu preduzete gube pravno dejstvo ako u roku od četrdeset dana od dana hapšenja traženog lica centralni organ zamoljene države ne primi zvaničnu zamolnicu za izručenje.
5. Privremeno hapšenje koje izgubi pravno dejstvo shodno stavu 4 ovog člana ne sprečava ponovno hapšenje i izručenje traženog lica ako zamoljena država naknadno primi formalnu zamolnicu za izručenje saglasnu sa uslovima i ograničenjima iz ovog sporazuma.

ČLAN 13 **Sticaj više zamolnica za izručenje**

Ako zamoljena država dobije zamolnice od države molilje i od jedne ili više trećih država, za izručenje istog lica zbog istog krivičnog dela ili zbog različitih krivičnih deli, u odlučivanju kojoj državi će traženo lice da bude izručeno, zamoljena država mora da razmotri sve relevantne okolnosti, naročito:

- a) težinu različitih krivičnih deli;
- b) vreme i mesto izvršenja krivičnog dela;
- c) državljanstvo i prebivalište traženog lica;
- d) datume podnošenja svih odnosnih zamolnica;
- e) mogućnost kasnijeg izručenje istog lica trećoj državi.

ČLAN 14

Predaja lica

1. Ako zamoljena država odobri izručenje, države treba da se bez odlaganja dogovore o vremenu, mestu i svim drugim pitanjima od značaja za predaju traženog lica. Država molilja mora još da bude obaveštена o trajanju pritvora određenog radi izručenja traženog lica.
2. Rok za predaju traženog lica je trideset dana od dana kada je država molilja obaveštena da je izručenje odobreno. Na zahtev države molilje ili zamoljene države taj vremenski period se može produžiti za još petnaest dana.
3. Ako država molilja u roku propisanom u stavu 2 ovog člana ne preuzme lice čije je izručenje tražila, zamoljena država će to lice odmah osloboditi iz pritvora i u tom slučaju može da odbije novu zamolnicu za izručenje koju dostavi država molilja za isto lice i za isto krivično delo, osim ako je drugačije propisano u stavu 4 ovog člana.
4. Ukoliko jedna od država ne preda odnosno ne preuzme lice koje treba da bude izručeno u dogovorenom roku iz razloga koji su van kontrole odnosne države, ista država treba o tome da obavesti drugu državu i one će se dogovoriti o novom datumu za predaju. Posledice iz stava 3 ovog člana nastavljaju da važe.
5. Kad lice koje treba da bude izručeno ponovo pobegne u zamoljenu državu pre završetka krivičnog postupka ili pre odsluženja kazne zatvora u državi molilji, to lice može da bude ponovo izručeno na osnovu nove zamolnice za izručenje koju dostavi država molilja za isto krivično delo. Država molilja ne mora da ponovo podnosi dokumenta predviđena članom 7 ovog sporazuma.
6. Vreme provedeno u pritvoru, čak i slučaju kućnog pritvora, u intervalu od dana hapšenja do dana predaje država molilja računa u ukupno trajanje pretresnog pritvora u toku krivičnog postupka, odnosno u trajanje kazne zatvora koju lice treba da odsluži u slučajevima iz člana 2, stav 1.

ČLAN 15

Odložena predaja i privremena predaja

1. Ako se protiv traženog lica vodi krivični postupak ili ako traženo lice služi kaznu država u zamoljenoj državi za drugo krivično delo a ne ono za koje se traži izručenje, zamoljena država može, nakon što odluči da odobri izručenje, da odloži predaju do okončanja krivičnog postupka ili izvršenja kazne zatvora. Zamoljena država treba da obavesti državu molilju o takvom odlaganju.
2. Međutim, na zahtev države molilje, zamoljena država može, u skladu sa svojim domaćim zakonom, da obavi privremenu predaju traženog lica državi molilji da bi joj time omogućila da sproveđe krivični postupak koji je u toku, pri čemu će se zajedno

dogоворити о времену и модалитету такве привремене предaje. Тако предато лице биће у притвору у току свог боравка на територији државе молилje и биће враћено замољеној држави у договореном року. Време provedено у притвору računa се у trajanje казне затвора коју треба да одслуžи у замољеној држави.

3. Поред случаја предвиђеног у ставу 1 ovog člana, предaja може бити одлоžена кад би због здравственог стања траженог лица transfer могao да угрози njegov или njen život ili да pogorša zdravstveno stanje. За то одлагanje је потребно да замољена држава достави држави молилji detaljan lekarski izveštaj који сачини нека njena nadležna ustanova за јавно здравство.

ČLAN 16 **Skraćeni postupak izručenja**

1. Када лице чије се изручење траји изјави да је сагласно са тим, из изручење може да се одобри само на основу захтева за привремено hapšenje при чему nije потребно да се достављају документа наведена у члану 7. ovog sporazuma. Međutim, замољена држава може да затражи било које додатне информације које сматра неophodnim да одобри изручење.
2. Изјава траженог лица о сагласности за изручење постаје punovažna ако је data uz stručnu помоћ branioca i pred nadležnim organom замољене државе, која при томе има обавезу да обавести тражено лице о njegovom ili njenom праву да iskoristi formalnu proceduru za izručeњe, o праву да iskoristi заштиту sadržanu u načelu specijaliteta i o neopozivosti takve izjave.
3. Изјава се уноси у правну evidenciju u којој се utvrđuje da су ispoštovани uslovi za punovažnost takve izjave.

ČLAN 17 **Predaja stvari**

1. На захтев државе молилje, замољена држава ће у складу са својим домаћим законима да заплени ствари nadene na njenoj teritoriji и које су биле у поседу траженог лица, te ће posle одобрног изручење да преда те ствари држави молилji. За потребе ovог člana sledeći predmeti mogu da budu предмет заплне i naknadne predaje državi moliilji:
 - a) stvari upotrebljene da se izvrši krivično delo ili bilo koja stvar ili sredstvo који bi mogli da posluže kao materijalni dokaz;
 - b) stvari које су биле стечене izvršenjem krivičnog dela a које су биле nadene u posedu tраженог лица ili које су биле naknadno pronađene.
2. Predaja било које од ствари navedenih u stavu 1 ovog člana биће izvršена čак i u situaciji kada изручење, iako je već одобрено, не може да се izvrši zbog smrti, nestanka ili bekstva траженог лица.

3. Zamoljena država može radi sprovođenja bilo kog drugog nezavršenog krivičnog postupka da odloži predaju napred navedenih stvari do zaključenja tog postupka, ili može da ih privremeno predala pod uslovom da se država molilja obaveže da ih vrati.
4. Predaja stvari navedenih u ovom članu ne utiče na bilo koje zakonsko pravo ili interes na tim stvarima ili zamoljene države ili bilo koje treće strane. Kad postoji neko takvo pravo ili interes, država molilja će bez naknade vratiti predate stvari zamoljenoj državi ili trećoj strani, što pre to bude moguće nakon zaključenja postupka.

ČLAN 18

Tranzit

1. Svaka država može da ovlasti tranzit preko svoje teritorije za lice koje je treća država predala drugoj Državi ugovornici u skladu sa odredbama ovog sporazuma, osim ako to sprečavaju razlozi od javnog interesa.
2. Država koja traži odobrenje tranzita mora da dostavi državni tranzita, preko centralnih organa ili u naročito hitnim slučajevima preko Međunarodne kriminalističke policijske organizacije (INTERPOL), zahtev u kojem su sadržani lični detalji o licu u tranzitu i sažeta izjava o činjeničnom stanju predmeta. Uz zahtev za odobrenje tranzita mora da bude priložena kopija dokumenta kojim je odobreno izručenje.
3. Država tranzita držaće pod svojim nadzorom lice u tranzitu dok se to lice nalazi na njenoj teritoriji.
4. Neće se tražiti dozvola za tranzit kad se za tranzit koristi vazdušni prevoz a nije predviđeno sletanje na teritoriju države tranzita. Ako dode do nepredviđenog sletanja na teritoriju države tranzita, država koja traži odobrenje tranzita mora o tome da obavesti bez odlaganja državu tranzita, koja će zatim da zadrži lice koje treba da se preveze najduže 96 sati u čekanju da dobije zahtev za odobrenje tranzita iz stava 2 ovog člana.

ČLAN 19

Troškovi

1. Zamoljena država preduzima sve neophodne mere od značaja za postupak pokrenut zamolnicom za izručenje i snosi sve prateće troškove.
2. Zamoljena država snosi troškove koje bude imala na svojoj teritoriji prilikom hapšenja traženog lica i držanja tog lica u pritvoru do njegove ili njene predaje državi molilji, kao i troškove koje bude imala u vezi sa zaplenom i čuvanjem stvari iz člana 17.

3. Država molilja snosi troškove koje bude imala za transport izručenog lica i prevoz svih zaplenjenih stvari iz zamoljene države u državu molilju, kao i troškove tranzita navedene u članu 18.

ČLAN 20 **Naknadne informacije**

Na zahtev zamoljene države, država molilja blagovremeno dostavlja zamoljenoj državi informacije o toku postupka ili o izvršenju krivične sankcije izrečene izručenom licu, ili informacije o izručenju tog lica trećoj državi.

ČLAN 21 **Povezanost sa drugim medunarodnim sporazumima**

Ovaj sporazum ne sprečava države da međusobno saraduju na izručenju u saglasnosti sa drugim medunarodnim ugovorima čije su strane potpisnice obe države ugovornice.

ČLAN 22 **Čuvanje poverljivosti**

1. Države su saglasne da sačuvaju dokumenta i sve informacije korišćene u postupku izručenja, kao i sve druge informacije od značaja za to izručenje koje su pribavljene posle predaje izručenog lica.
2. Obe države se obavezuju da poštaju i čuvaju poverljivost ili tajnost dokumenata ili informacija koje su dobole od druge države ili dale drugoj državi kad odnosna država postavi izričit zahtev u tom smislu.

ČLAN 23 **Rešavanje sporova**

1. Svaki spor koji može da nastane u vezi sa tumačenjem ili primenom ovog sporazuma treba da se reši putem konsultacija između centralnih organa.
2. Ukoliko se ne postigne takav sporazum, spor treba da se rešava putem konsultacija obavljenih preko diplomatskih kanala.

ČLAN 24
Stupanje na snagu, izmene i dopune i prestanak važenja

1. Ovaj sporazum stupa na snagu datumom prijema drugog po redu obaveštenja kojima je svaka Država ugovornica zvanično saopštila drugoj Državi ugovornici, preko diplomatskih kanala, da je završen njen unutrašnji postupak potvrđivanja.
2. Ovaj sporazum može u svakom trenutku biti izmenjen i dopunjeno dogovorom Država ugovornica u pisanoj formi. Svaka takva izmena i dopuna stupa na snagu u skladu sa postupkom predviđenim u stavu 1 ovog člana i čini deo ovog sporazuma.
3. Ovaj sporazum se zaključuje na neodređeno vreme. Svaka Država ugovornica može u svakom trenutku da se povuče ovog sporazuma uz pisano obaveštenje drugoj strani preko diplomatskih kanala. Prestanak važenja ovog sporazuma stupa na snagu šest meseci od datuma pomenutog obaveštenja. Prestanak važenja ovog sporazuma nema uticaja na postupke izručenja koji su započeti pre prestanka važenja.
4. Ovaj sporazum se primenjuje na sve zamolnice podnete posle njegovog stupanja na snagu, čak i kada su predmetna krivična dela bila izvršena pre njegovog stupanja na snagu.

U POTVRDU NAVEDENOG, potpisnici sa propisno dobijenim ovlašćenjima od svojih vlada potpisali su ovaj sporazum.

URADENO u Pristina, 19. Jun 2013., u dva primerka na albanskom, srpskom, italijanskom i engleskom jeziku, pri čemu su sve jezičke verzije jednako verodostojne.

U slučaju bilo kakvog neslaganja u tumačenju, merodavan je tekst u engleskoj verziji.

Za Vladu
Republike Kosovo

Za Vladu
Republike Italije